

KÖNYV

Van egy könyv,
Amit nem sikerült beszereznem,
Egyetlen boltban sem találtam,
Van egy könyv,
Ami már születésem előtt
Elásva hevert a kertben,
Nem tudom, mely fa alatt,
Egy tarajos góte
Narancsos hasához simulva
Aludta át az évszázadokat,
Elvermelte magát
A grúz hegyek viperái között,
A bedekker azt tanácsolja,
Hogy csak késő ősszel
Szabad arrafelé látogatni,
A sziklába vájt Berubani-kolostorban
A szent iratokat
Halálos mérgű kígyók őrzik.

Hiába álmodsz,
Mindig ugyanazt a fát öntözöd,
Ugyanarról a helyről,
Ugyanabból a vödörből.
Nincs *újabb* szerelem.
Nincs, ami a tiéd.
A himnuszok is dicső hazugságok.

A költő végül saját magát száműzi,
Hogy előkelő idegenként
Bolyonghasson saját soraiban.

FILOZÓFIA

Nem akarok már olvasni.
Nem árulom el senkinek,
Hogy mennyire
Unom már a könyveket.
Hogy végső soron
Akadna jobb dolgom is:
Elillant belőlem az ártatlanság,
A képesség a jajongásra.

A köd,
A hegyek közti pára
Hasonló a divatos Művészethez,
Éppen eltakarja a Kaput,
A szűz
Létezését.

64 POÉTIKA

Íme, a kocsmá,
Felszentelt hely, s a szöveg
Csalhatatlan mozgással igyekszik
Eljutni az egyik pontból a másikba.
Nem gyanakodhatsz, amíg nincs bizonyíték.
A teli üveg, akár a kehely
Várakozik a kopott asztalokon.
Könnyeket iszol vízköves pohárból.

HAZUGSÁG

Az igazi költő
Soha nem olvas
És nem is ír
De mindezt megfontoltan
A legnagyobb körültekintéssel
És alaposággal cselekszi
A költő számára az irodalom
Csak álca
Ahogy a harmat
A hajnali rózsának